

Van Goghs leven in schokkende wanorde

Door Willem Jan Keizer

Rotterdam — Amsterdam Sinfonietta is de nieuwe, tijdgeestgebonden naam van Nieuw Sinfonietta Amsterdam. Zij begeleiden gisteravond in de Doelen een nieuwe theatervoorstelling van Frank Groothof. Bekend geworden door Sesamstraat, maar groot in het op avontuurlijke wijze verhaspelen en verknippen van opera, om het aldus voor kinderen toegankelijk te maken.

Als je kans ziet om de complete 'Ring des Nibelungen' in hapklare brokken te serveren heb je wat in je mars. Groothof lijkt nergens zijn hand voor om te draaien: hij

levert educatie op het hoogste niveau. Zo ook zijn visie op het leven van Vincent van Gogh, 'Vincent en Theo, Broeders in de Kunst'.

Groothof beziet dit vanuit het perspectief van broer Theo en vertelt via de brieven die over en weer gingen het leven van beide broers. De podiumopstelling is even simpel als effectief: het strijkorkest staat gegroepeerd rond een sporadisch bediende piano, schemerlamp ernaast

evenals een oude schoolbank. Verderop twee koffers met kleding en schilderstroep.

De wisseling van Vincent naar Theo wordt eenvoudig gehouden via het opzetten van een bril en het verwisselen van een hesje voor een lange jas met hoed. Op een groot scherm boven het podium wordt het verhaal kleur bijgebracht door gemanipuleer met beelden uit de tijd van Van Gogh en uiteraard een keur aan schilderingen. Als cvk-docent lik je hier je

vingers bij af.

Toch is het geen makkelijke voorstelling; Frank Groothof heeft zich er niet bepaald met een Jantje van Leiden afgemaakt. Het onderwerp is daarvoor te beklemmend. Want hoe maak je nu voor een jeugdig publiek de aftakeling van Van Gogh duidelijk zonder in platte cliché's te vervallen?

Bovendien werd door de muziek (voornamelijk strijkers) de beklemming versterkt en onafwendbaar - als een verkeerd be-

handelde manische depressie.

Freud moest toen nog van zich laten horen, behandelingen bestonden tijdens Van Goghs leven

(1853-1890) niet. Vincents vriend Gauguin, die zich tijdens Van Goghs onbeheersbare buien van hem afkeerde, was verbijsterd over diens leven in schokkende wanorde.

Het is precies deze wanorde die Van Gogh tot een groot schilder maakte. Nu herkennen we zijn goedmoedstoestand, zijn werk wordt

nu als universeel betiteld. En het is Groothofs verdienste dit proces bloot te leggen. Ook al maakt de muziekkeuze (onder meer Diepenbrock, Wagner, Elgar, Ravel, Mendelssohn) de voorstelling behoorlijk zwaar op de maag liggend en is het orkest dominant, soms te luid, aanwezig.

Maar: beeldende kunst, muziek en theater worden hier naadloos in elkaar gevlochten. Jammer alleen dat de zaal te groot was, niet toegesneden op deze voorstelling. **De Doelen, grote zaal. Frank Groothof en Amsterdam Sinfonietta: 'Vincent en Theo, Broeders in de Kunst.'** Bijgewoond: gisteravond.